

rende Hærløve bliver staaende, mere og mere vil blive gennemvævet af Militære, saa at hver anden eller tredie Mand er Lieutenant eller Capitain i Forstærkningen, saa vil det være i høj Grad generende at have saadanne Bestemmelser, som sætte unaturlig strenge Straffebestemmelser for en vis Optræden lige over for Overmand. Jeg har ment, at ethvert Hensyn til Militæretaten vilde ske Fyldest, ligesom omvendt ethvert Hensyn til Re færdigheden vilde ske Fyldest, naar vi holdt os til den borgerlige Straffelov, til dens retfærdige Principer, men lode Hensynet til, at det var en militær Overmand, mod hvem Volds handlingen var sket, faae Indflydelse som en skærpene Omstændighed, og hjemlede, hvad jeg endogsaa er gaaet ind paa, skjøndt jeg anser det for meget haardt, at man tillagde dette Moment en saadan Indflydelse, at man, hvis de i den borgerlige Straffelov fastsatte højeste Straffe ikke vare tilstrækkelige, kunde give dem et Tillæg. Der ved tror jeg, at det militære Hensyn er sket fuldstændig Fyldest. Hvad dernæst § 122 angaar, forekommer det mig, at det er ganske urimeligt, om man ikke i det Forhold, som her omhandles, nemlig Trusler, ligesom med Hensyn til selve Volds handlinger vil skjæle imellem, om de ske i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten eller uden Hensyn til Tjenesten. Det er aabenbart, at Trusler i og for sig ikke ere nogen Forbrydelse, hvad de da heller ikke i Almindelighed efter den borgerlige Straffelovgivning ere. Kun, naar de finde Sted i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten, blive de til en sand Forbrydelse, hvorimod de, naar de ske mod en Overmand uden Hensyn til Tjenesten, ere en Vresformærmelse eller respektstridigt Forhold, som jeg ikke tror bør straffes efter de Regler, som indeholdes i § 122, men derimod bør behandles paa samme Maade som andre respektstridige Forhold og Vresformærmelser, nemlig efter § 124. Jeg lægger derfor en ikke ringe Bægt paa, at de Forslag, som ere stillede herom, blive vedtagne. — Jeg tør maasse tillade mig nogle ganske faa Ord om det Endringsforslag, som er stillet af flere ærede Medlemmer til § 52 og § 116. Det er jo ganske tydeligt, at dette Forslag i Realiteten

ikke medfører nogen Forandring i det, der for Diebliffet staaer i Udskafet, i alt Fald saaledes som dette vil blive efter Udvalgets Forslag, og det har forsaavidt ingen Betydning. Derimod tror jeg ikke, at det vil kunne bestrides, at det i formel Henseende ikke er heldigt. Sagen er jo den, at Bygningen i Lovforslaget er saaledes, at det først i § 51 siges, at man i det Hele taget følger Principerne i den borgerlige Straffelov, hvorefter man i de følgende Paragrafer gaar over til at give de Afvigelser, som ere skete i den borgerlige Straffelov. Saaledes som de ærede Herrer nu have stillet deres Forslag, vil det, der stilles i Epitfsen som Hovedregel, nemlig, at den, som deltager i Udførelsen, bliver at straffe, selv om han har adlydt en Befaling, ikke blive en Afvigelse fra den borgerlige Straffelov, men netop stemmende med denne, hvorimod det først er Undtagelsen, der til en vis Grad medfører en Afvigelse fra den borgerlige Straffelov. Det er dette, jeg i det Bæsentlige har imod dette Endringsforslag, hvortil kommer, at der i Affattelsen er flere mindre heldige Punkter, som jeg, hvis Sagen virkelig kommer til en Afgjørelse, vil tillade mig at foreslaa forandrede. (Berg: Hvilke?) Naar der f. Ex. tales om den, der deltager i Udførelsen af en strafbar Handling, da er dette ikke noget heldigt Udtryk, thi han behøver ikke blot at deltage i Udførelsen af en strafbar Handling, men Forholdet kan ogsaa tænkes saaledes, at han selv udfører den strafbare Handling; Begrebet „Deltager“ har sin tekniske Betydning i det kriminalistiske Sprog. Ogsaa er det lidt besynderligt, at der som strafbare Handlinger er stillet et Par frem, hvor Antastelse af Rigsdagens Sikkerhed og Frihed spiller Hovedrollen. Det ser ud, som om det egentlig var dette, der laa de ærede Herrer paa Hjerte, men paa mig gjør dette et smagløst Indtryk. Endelig staaer der: „bliver at straffe“, men der staaer ikke, hvoreledes han bliver at straffe, enten med den fulde for Forbrydelsen bestemte Straf, eller om der kun skal anvendes en særegen mindre Straf. Dette fremgaar ikke klart deraf. Skigt vil imidlertid kunne rettes, og, skjøndt det hele Forslag efter min Mening vil med-